



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 6 lutego 1952 r.

Nr A-12

IR E S C:

Poz.:

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

123	— Nr 770 z dnia 12 listopada 1951 r. w sprawie budownictwa zimowego 1951/52 r.	201
Z A R Z Ą D Z E N I A:		
124	— Nr 15 Prezesa Rady Ministrów i Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty oraz Kultury i Sztuki z dnia 22 stycznia 1952 r. w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych	203
125	— Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 stycznia 1952 r. w sprawie wykazywania danych o dodatkowych kosztach robót zimowych w sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych	203
126	— Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 stycznia 1952 r. w sprawie wojskowego szkolenia studentów szkół wyższych w roku szkolnym 1951/52 i w latach następnych	204
127	— Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 30 listopada 1951 r. w sprawie dostosowania organizacji Głównego Instytutu Metalurgii im. Stanisława Staszica do przepisów ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej	204
128	— Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 14 grudnia 1951 r. w sprawie nadania statutu Instytutowi Technologii Krzemianów	204
129	— Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 17 września 1951 r. w sprawie udzielania zamówień przez przedsiębiorstwo państwowe pn. „Centrala Jubilerska”	206
130	— Ministra Rolnictwa z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie szczególnych uprawnień i ulg dla rolników-żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin	207
131	— Ministra Zdrowia z dnia 12 stycznia 1952 r. w sprawie ustalenia wykazu jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Zdrowia	207
O B W I E S Z C Z E N I E		
132	— Nr 2 Ministra Zdrowia w sprawie przejęcia przedsiębiorstwa na własność Państwa	208

123

UCHWAŁA Nr 770 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 12 listopada 1951 r.

w sprawie budownictwa zimowego 1951/52 r.

Dla zabezpieczenia i należytego przygotowania ciągłości robót w budownictwie oraz podniesienia stopnia wydajności kadr budowlanych Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Za okres zimowy w rozumieniu uchwały uważa się czas od dnia 15 listopada 1951 r. do dnia 31 marca 1952 r.

2. Do dnia 15 listopada 1951 r. przeprowadzone będą roboty przygotowawcze do pogotowia zimowego, tak aby z nastaniem warunków zimowych można było w pełni użyć wszelkich środków dla zapewnienia ciągłości robót.

§ 2. 1. Wykonujący roboty budowlano-montażowe przeprowadzą niezbędne prace przygotowawcze dla zapewnienia ciągłości robót budowlanych i montażowych w okresie zimowym, przepracują pozostałą część planu IV kwartału 1951 r. oraz sporządzą plan I kwartału 1952 r. z punktu widzenia wymagań wykonywania robót w warunkach zimowych.

2. W szczególności plany te powinny przewidywać:

- 1) konieczność uwzględnienia w planach zaopatrzenia materiałowego specjalnych dostaw materiałowych związanych z wykonywaniem robót w warunkach zimowych (w szczególności chemikalia jako materiały dodatkowe dla środków wiążących, paliwo itp) jak również konieczność zaopatrzenia budów w sprzęt i urządzenia pomocnicze niezbędne do prowadzenia robót w okresie zimowym (kotły, piecyki do ogrze-

wania i suszenia, ochronna odzież zimowa, maty do osłon itp);

- 2) zapewnienie w planach wydajności i zatrudnienia równomierności zatrudnienia oraz zapobieganie utrzymywaniu nadmiernych kadr roboczych kosztem wydajności.

3. Zapotrzebowania na materiały określone w ust. 1 powinny być oparte na planach zadań produkcyjnych i wykazywać, w jakim zakresie poszczególne rodzaje robót będą wymagały specjalnych dostaw w okresie zimowym. Zapotrzebowanie na ochronną odzież zimową powinno opierać się o plan zatrudnienia. Wskaźniki wydajności ustalone dla okresu zimowego, uwzględniające naturalne zmniejszenie wydajności pracy w warunkach zimowych, powinny jednocześnie przewidzieć wzrost w stosunku do wskaźników za odpowiedni okres ubiegłego roku — wynikający z postępu technicznego i lepszego przygotowania organizacyjnego. Przy premiowaniu w tym okresie należy głównie wziąć pod uwagę osiągnięcie wskaźników wydajności przy jednoczesnym wykonaniu planu produkcji.

§ 3. Związane z budownictwem zimowym koszty dodatkowe pokrywane będą ze środków przedsiębiorstw wykonujących roboty budowlano-montażowe oraz inwestorów, a mianowicie:

- 1) wydatki na dodatkowe urządzenia, sprzęt i przedmioty o charakterze środków trwałych (kotły, piecyki, sprzęt do ogrzewania prądem elektrycz-

nym) pokrywane będą dla robót zleconych — w ramach planów inwestycyjnych wykonawców, to jest przedsiębiorstw budowlano-montażowych, a dla budów wykonywanych systemem gospodarczym — w ramach planów inwestycyjnych inwestorów; w przypadkach, gdy posiadane przez zobowiązanych środki inwestycyjne nie wystarczą na pokrycie przewidywanych z tego tytułu wydatków, przedsiębiorstwa budowlane lub inwestorzy wystąpią o dofinansowanie w terminach i trybie ustalonym odrębnymi przepisami;

- 2) wydatki na przedmioty, nie mające charakteru środków trwałych (maty słomiane itp.), na zwiększone zużycie niektórych materiałów budowlanych i pomocniczych, jak chemikalia, koks, węgiel, konieczna odzież zimowa dla kategorii pracowników nie wymienionych w załączniku Nr 17 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., jak również energia elektryczna itp., na dodatkowe zagospodarowanie placu budowy i na urządzenia zabezpieczające wymagania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy w warunkach zimowych, na pokrycie dodatkowych kosztów robocizny, wynikających ze zmniejszonej wydajności robotników, w granicach nie przekraczających 10% przeciętnej wydajności, pokryte będą przez przedsiębiorstwa wykonawcze z ich środków obrotowych i rozliczone następnie na poszczególne inwestycje w drodze procentowych dodatków do kosztorysów umownych i w ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego granicach maksymalnej wysokości tych wydatków;
- 3) analogiczne wydatki jak w pkt 2, poniesione przez inwestorów w związku z wykonywaniem inwestycji systemem gospodarczym, pokryte będą z ich środków przeznaczonych na finansowanie bieżącej działalności i rozliczone następnie ze środków planu inwestycyjnego, poniesione zaś przez samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego, powstałe po dniu 1 stycznia 1952 r., finansowane będą ze środków inwestycyjnych właściwego inwestora.

§ 4. 1. Koszty dodatkowe robót zaplanowanych na podstawie umów zawartych przed okresem zimowym a faktycznie wykonanych w okresie zimowym, rozliczone będą w rachunkach przejściowych zgodnie ze stanem zaawansowania poszczególnych elementów budów w oparciu o wskaźniki, zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek zainteresowanych ministrów, którym podlegają przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

2. Koszty te powinny być uwidocznione w rachunkach w osobnej pozycji.

§ 5. Dodatkowe koszty związane ze szkoleniem kadr w technice wykonawstwa zimowego (kierowników robót, inspektorów nadzoru, majstrów i brygadzystów) będą pokrywane z budżetu zainteresowanych ministerstw.

§ 6. 1. Zobowiązuje się:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do:
 - a) uruchomienia dodatkowych limitów w ciężar ogólnej rezerwy planu inwestycyjnego 1952 r. celem pokrycia dodatkowych kosztów robót budowlanych i montażowych w okresie zimowym, podlegających wydatkowaniu ze środków inwestycyjnych, jeżeli przydzielone inwestorom środki nie wystarczą;

- b) uwzględnienia w planach zaopatrzenia potrzeb budownictwa zimowego zarówno w zakresie sprzętu specjalnego, transportu, zaopatrzenia materiałowego jak i odzieży zimowej;
- c) ustalenia w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. zmian w systemie premiowania za wykonanie planu w stosunku do wykonawstwa budowlanego w okresie zimowym (§ 2 ust. 2);
- d) ujednoczenia zasad sprawozdawczości, o których mowa w pkt 2 lit. e ;

2) właściwych ministrów do:

- a) wydania w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. zarządzeń i instrukcji szczegółowych zapewniających właściwy przebieg prac określonych w § 2 uchwały;
- b) opracowania i wydania w terminie do dnia 15 listopada 1951 r. w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zasad przydziału i norm zużycia odzieży ochronnej określonej w § 2 ust. 2 uchwały;
- c) przedstawienia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. do zatwierdzenia wniosków określających procentowe dodatki do kosztorysów zgodnie z § 4 uchwały z tytułu wydatków objętych § 3 uchwały wraz z uzasadnieniem opartym na analizie dodatkowych kosztów robót zimowych poniesionych w r. 1951 z uwzględnieniem danych statystyki dotyczących ilości dni o temperaturze od + 5°C do — 15°C przypadających na okres wymieniony w § 1 uchwały;
- d) zarządzenia w terminie do dnia 13 listopada 1951 r. pogotowia zimowego na wszystkich budowach objętych planem budownictwa zimowego (§ 1 ust. 2 uchwały) od dnia 15 listopada 1951 r., które powinno zapewnić ciągłość robót przez dobór i dostarczenie odpowiednich środków, oraz przedstawienia Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 1 grudnia 1951 r. sprawozdań o stanie poczynionych przygotowań;
- e) włączenia do ogólnej sprawozdawczości dodatkowych kosztów robót zimowych oraz wydania zarządzeń przyznających pierwszeństwo wykonania dokumentacji technicznej dla obiektów w zakresie przewidzianym do realizacji w I kwartale 1952 r. oraz przyznających priorytet w produkcji i dostawach zaopatrzenia dla potrzeb budownictwa zimowego;
- 3) Ministrów Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Rolnictwa do wypożyczania dla potrzeb budownictwa zimowego w okresie od 15 listopada 1951 r. do 31 marca 1952 r. lokomobil w ilościach pozostałych po pokryciu potrzeb akcji omlotowej Państwowych Gospodarstw Rolnych i Państwowych Ośrodków Maszynowych;
- 4) Ministra Finansów do zapewnienia pokrycia w I kwartale 1952 r. zwiększonych środków obrotowych o kwoty wynikające ze wskaźnika podrożenia kosztów, ustalonego w trybie określonym w § 3 uchwały;
- 5) Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny do opracowania statystyki dni mroźnych oraz do odpłatnego rozsyłania zainteresowanym resortom prognozy o stanie pogody w okresie zimowym.
 2. Wnioski, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. c), powinny być opracowane dla poszczególnych rodzajów

robót, których zaawansowanie wykonania jest podstawą do wystawiania rachunków przejściowych i końcowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 listopada 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

124

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW I MINISTRÓW: SZKOLNICTWA WYŻSZEGO, ZDROWIA, OŚWIATY ORAZ KULTURY I SZTUKI

z dnia 22 stycznia 1952 r.

w sprawie obowiązkowego wymiaru czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych i nauczycieli zawodu w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych i samorządowych oraz przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich i wiejskich (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązkowy wymiar czasu pracy nauczycieli przedmiotów pomocniczych w szkołach wyższych ustala się na 18 godzin tygodniowo.

Przez nauczycieli przedmiotów pomocniczych rozumieć należy nauczycieli prowadzących naukę praktyczną języków obcych i innych przedmiotów określonych w programach studiów jako pomocnicze oraz nauczycieli (instruktorów) wychowania fizycznego.

§ 2. Obowiązkowy wymiar czasu pracy nauczycieli zawodu w szkołach wyższych ustala się na 27 godzin tygodniowo.

Przez nauczycieli zawodu rozumieć należy nauczycieli prowadzących naukę praktyczną zawodu w warsztatach szkół wyższych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Szkolnictwa Wyższego: *A. Rapacki*

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

125

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 14 stycznia 1952 r.

w sprawie wykazywania danych o dodatkowych kosztach robót zimowych w sprawozdawczości statystycznej przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

Na podstawie § 6 ust. 1 pkt 1 lit. d) uchwały Nr 770 Prezydium Rządu z dnia 12 listopada 1951 r. w sprawie budownictwa zimowego 1951/52 r. (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-12, poz. 123) oraz § 3 uchwały Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie programu prac statystyczno-sprawozdawczych na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-19, poz. 244) w celu ujednoczenia zasad włączania do sprawozdawczości statystycznej danych o dodatkowych kosztach robót zimowych zarządza się w porozumieniu z Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. W sprawozdaniach statystycznych, składanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zgodnie z instrukcją Głównego Urzędu Statystycznego zatwierdzoną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 kwietnia 1951 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej uspołecznionych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geodezyjnych, biur projektów oraz inwestorów prowadzących roboty budowlano-montażowe systemem gospodarczym za czas począwszy od 15 listopada 1951 r., należy umieszczać dane o dodatkowych kosztach robót zimowych.

§ 2. Dane, o których mowa w § 1, należy umieszczać w sposób następujący:

1) Sprawozdanie według wzoru B-1.

W prawym górnym rogu pierwszej strony formularza należy wpisać tytuł „Zafakturowane koszty robót zimowych 1951/52” i podać ogólną kwotę rozliczonych dodatkowych kosztów zimowych uwidocznionych w rachunkach ostatecznych lub przejściowych zgodnie z § 4 pkt 2 uchwały Nr 770 Prezydium Rządu z dnia 12 listopada 1951 r.

Kwota zafakturowanych kosztów robót zimowych

powinna poza tym mieścić się w ogólnej sumie rachunków wystawionych za wykonane roboty podawanej w rubryce 16 formularza.

2) Sprawozdanie według wzoru B-16.

W pozycji 6 „Realizacja produkcji budowlanej netto” należy dodać podpozycje: „w tym zafakturowane dodatkowe koszty robót zimowych 1951/52”.

§ 3. 1. Właściwi ministrowie, obowiązani w myśl § 6 ust. 1 pkt 2 lit. e) powołanej w § 2 uchwały Prezydium Rządu do włączenia do ogólnej sprawozdawczości danych o dodatkowych kosztach robót zimowych, uwzględnią w swoich zarządzeniach wykonawczych postanowienia § 1 niniejszego zarządzenia, rozszerzając ewentualnie zakres wykazywania dodatkowych kosztów robót zimowych w sprawozdawczości i księgowości.

2. Niezależnie od ustalenia ogólnych zasad sprawozdawczości z dodatkowych fakturowanych kosztów robót zimowych właściwi ministrowie zarządzą wprowadzenie w księgowości ewidencji rzeczywistych dodatkowych kosztów robót zimowych co najmniej na kilku typowych budowach (robotach) w ramach każdego centralnego zarządu budownictwa lub przedsiębiorstwa budowlano-montażowego podległego bezpośrednio ministrowi.

3. Odpisy zarządzeń, o których mowa w ust. 1, należy przesłać do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Budownictwa) oraz do Ministerstwa Finansów (Departament Inwestycji i Budownictwa).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 14 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *E. Szyr*